

de nuværende Bolde og Stadsgrave skulde blive henliggende som et aabent Vælte omkring den indre By, adskillende denne fra den ydre By, og de ledsagede dette Forslag med adskillige andre Henstillinger, hvorved de søgte at raade Bod paa det store Skaar, som deres Forslag vilde gjøre i Udstrækningen af det Areal, som kunde udlægges til Bebyggelse, og som Staten kunde sælge med nogen Fordeel. Paa Grundlag af denne Indstilling fra de 5 tekniske Embedsmænd blev der af Communalbestyrelsens tvende Afdelinger, Magistraten og Borgerrepræsentantskabet, indsendt til Regjeringen en Erklæring over den af Commissionen afgivne Plan, der i det Væsentlige, dog med nogle Ændringer og Indrømmelser, støttede sig til de tekniske Embedsmænds Udtalelser. Dette foranledigede Commissionen til at udarbejde en ny Plan, i hvilken den tog Hensyn til Udskilting i den fremkomne Indstilling, medens den dog ikke saae sig istand til at gjøre det i den Udstrækning, som Communalbestyrelsen havde ønsket. Som Sagen foreligger, synes det Udvalget klart, at der endnu ikke kan siges at være opnaaet et endeligt Resultat med Hensyn til den hensigtsmæssigste Anvendelse af disse forskellige Strækninger; derimod har det stillet sig tydeligt for Udvalget, og det er ogsaa stærkt fremhævet i dets Betænkning, at Modsætningen mellem de forskellige Interesser, som kunde gjøre sig gjældende, paa den ene Side af Staten, der maa ønske at sælge saa meget som muligt og til saa høj Pris som muligt, paa den anden Side af Kommunen, hvem det i høj Grad maa interessere at beholde saa gunstige, hensigtsmæssige og smukke Forhold for Hovedstaden som muligt, vilde gjøre det meget vanskeligt for de to Parter at forliges, og at der i Virkeligheden kun kunde tænkes en Overenskomst paa den Betingelse, at det hele Arbejde kom til at ligge i en enkelt Myndigheds Haand, og da helst i Kommunens, eftersom denne baade vilde være istand til, naar det var dens eget Gods, hvorom der var Tale, at tage alle de Hensyn, den virkelig ansaae for nødvendige for Kommunen, og var opfordret til at tagtage den fornødne Deconomi og Sparommelighed saaledes, at der ikke henlagdes utilbørligt store Strækninger til en usrugbar Anvendelse, eller

i alt Fald til en Anvendelse, der ikke directe indbragte Noget. Men, skjøndt vi saaledes erkjende, at Planen endnu har væsentlige Led at gennemgaae, er der dog nogle Hovedtræk i den, som vi have anseet det for rigtigt saaledes at antyde ved det foreliggende Forslag, at de kunde betragtes som givne under den forestaaende Forhandling. Blandt disse Punkter er det først og fremmest det, der angaaer de nye Hovedadgange til Byen, der vilde være at tilveiebringe. Vi have ikke sagt og ikke troet det rigtigt, at Lovforslaget skulde sige Nogetsomhelst om, hvor disse Hovedadgange skulde ligge, eller hvormange der skulde være; vi have kun i Almindelighed udtalt, at der vil være at træffe Foranstaltning til Tilveiebringelsen af nye, store Hovedadgange til Byen. Jeg skal dog her nævne, at i de forskellige Planer er der Enighed med Hensyn til visse Hovedadgange til Byen, nemlig, foruden de 4 nuværende ved Vesterbro, Ladegaardsveien, Nørrebro og Østerbro, følgende to nye: En Hovedadgang, der danner en Fortsættelse af den nuværende Ny Vestergade og altsaa føres langs med den imod Rallebodstrand vendende Side af Byen, og dernæst en Hovedadgang, der tænkes som Fortsættelse af Sølvgade og altsaa vil komme til at gaae paa en Dæmning over Sortedamsøen imellem Nørre- og Østerbro. Med Hensyn til de Tvergader, som skulde forbinde disse Hovedgange, har der været gjort forskellige Forslag. Den af Staten nedsatte Commission har anseet det for ønskeligt, at der paa denne Strækning blev lagt meget brede Boulevarder, beplantede med Træer, medens Communalbestyrelsen og de tekniske Embedsmænd have meent, at naar der i alt Fald paa den største Deel af Strækningen, blev bevaret et aabent Vælte omkring Byen, vilde det være overskødigt at udlægge særdeles brede Gader til Forbindelse mellem Hovedgangene, saameget mere som saadanne brede Gader praktisk vise sig vel at være særdeles hensigtsmæssige for Færdselen, men ikke meget skikede for Handel og Næringsbrug, og at der derfor kunde forestages betydelige Besparselser i den Retning. Alle Planerne ere enige om, at der langs med Søerne skulde føre en bred Gade, der altsaa paa den ene Side vilde være aaben, paa den